

Κώστας Χ. Πασχάλης

Οι Δήμαρχοι της Θεσσαλονίκης δίνουν το σύνθημα της «εφόδου» για τη διεκδίκηση των στρατοπέδων

Ο Δήμαρχος της πόλης των Σερρών «κοιμάται και ονειρεύεται» τα πεσμένα τείχη

Σε συνέντευξή τους στο Ράδιο Ε – 103, οι Δήμαρχοι Νεάπολης, Καλαμαριάς και Ευκαρπίας, δήλωσαν με ευθύτητα και αμεσότητα την απαίτησή τους να αποτραπεί οποιοδήποτε ενδεχόμενο πολεοδόμησης των στρατοπέδων που βρίσκονται στα όρια των Δήμων τους και το σύνολο της τεράστιας έκτασης που καταλαμβάνουν οι χώροι αυτοί (1.300 στρέμματα) να αποδοθεί στις τοπικές κοινωνίες, με απώτερο σκοπό να καταστούν μητροπολιτικά πάρκα. Υποστήριξαν, ακόμη, πως αυτό που πρωτίστως χρειάζεται για την ανατροπή του θεσμικού πλαισίου, στη βάση του οποίου γίνεται η «διαπραγμάτευση», είναι η έκφραση της πολιτικής βούλησης. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η κοινή δράση ικανού αριθμού αυτοδιοικητικών παραγόντων δημιουργεί ένα ισχυρότατο ρεύμα διεκδίκησης, το οποίο εκφράζεται από χιλιάδες ανθρώπων, το οποίο πολύ δύσκολα μπορεί να παραβλέψει η πολιτεία.

Ένα άλλο στοιχείο, που επίσης προβλήθηκε από τους Δημάρχους είναι η ερμηνεία του νόμου σύμφωνα με τον οποίο παραχωρείται στους Δήμους τουλάχιστον το 50% της συνολικής έκτασης των στρατοπέδων. Σε περιοχές λοιπόν, ασφυκτικά κατοικημένες όπου η πολεοδόμηση τείνει να αφανίσει και τον τελευταίο πνεύμονα πρασίνου, οι Δήμαρχοι ζήτησαν να αποδοθεί το 100% της επιφάνειας στους Δήμους, ως μοναδική διέξοδος από την ασφυξία του μπετόν.

Την ίδια στιγμή η δική μας Δημοτική Αρχή «ελευθερώνει» τα στρατόπεδα και διαπραγματεύεται την πολεοδόμηση αυτών. Η λογική που διέπει τη συγκεκριμένη απόφαση (η οποία και πέρασε πλειοψηφικά από το Δημοτικό Συμβούλιο) υποστηρίζεται από την αντίληψη που λέει πως, παίρνουμε ότι μας δίνουν και εκ των πραγμάτων πρέπει να είμαστε και ικανοποιημένοι. Καταθέτουμε πρόταση πολεοδόμησης του στρ. Εμ. Παπά, για την κάλυψη των υποτιθέμενων αναγκών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, δεν ασχολούμαστε καθόλου με το στρ. Κολοκοτρώνη και εξασφαλίζουμε την κατά χρήση οικειοποίηση του στρ. Παπαλουκά, το οποίο «παρεμπιπτόντως μας ανήκει». Πρόκειται στην ουσία για «άνευ όρων παράδοση» σε εργολαβικά συμφέροντα τρίτων (κατά περιεργο τρόπο εκφραστών των δημοσίων συμφερόντων) στο όνομα μιας αδιέξοδης διαχειριστικής λογικής που δυστυχώς χρόνια τώρα υπηρετείται με «συνέπεια» από τους ασκούντες την εξουσία στον τόπο μας.

Είναι η λογική του μεταπρατισμού, της ανοχής, της αντιπαροχής, της «τράμπας» συμφερόντων, της ανυπαρξίας οράματος και πολιτικής βούλησης, της υποταγής στα κελεύσματα της όποιας εξουσίας, της ανυπαρξίας στόχων και προοπτικών, αυτής ακριβώς της λογικής που κατέστησε τα οικιστικά σύνολα της χώρας μας σε τόπους αβιώτους, κυριολεκτικά.

Πρέπει επιτέλους να γίνει συνείδηση τόσο από τη Δημοτική Αρχή όσο και από τους πολίτες, πως το μέλλον αυτής της καταδικασμένης πόλης βρίσκεται στην πλήρη παραχώρηση του συνόλου της έκτασης που καταλαμβάνουν τα στρατόπεδα.

Πέραν του ιστορικού, συναισθηματικού και αρχιτεκτονικού ενδιαφέροντος των οικημάτων που περιλαμβάνονται σ' αυτά, είναι τέτοια η γεωγραφική θέση τους και τόσο μεγάλη η έκτασή τους που μπορούν κάλλιστα, παράλληλα με την όποια αξιοποίησή τους (πάντα στα όρια που θα τεθούν από τις αρμόδιες υπηρεσίες και δη την Εφορεία Νεωτέρων Μνημεία), να καταστούν πραγματικά Μητροπολιτικά πάρκα αναψυχής, διασκέδασης και πνευμόνων πρασίνου.

Η διεκδίκησή τους αποτελεί αδήριτη ανάγκη την οποία οφείλουμε να υπηρετήσουμε όλοι μας, με όσες δυνάμεις διαθέτουμε. Το οφείλουμε πρωτίστως στα παιδιά μας και δευτερευόντως σε μας τους ίδιους.□